

26 Ιουλίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΥΚΗ Ν. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 706/90).

5 *Αστυνομική Δύναμη — Πρόωξη αφυπηρέτηση για λόγους υγείας μετά από διαπίστωση του ιατροσυμβουλίου μόνιμης ανικανότητας για εργασία — Όταν η απόφαση εδράζεται στη γνώμη πραγματογνωμόνων τα περιθώρια επέμβασης του Δικαστηρίου είναι πολύ στενά — Το Διοικητικό Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα και όχι την ορθότητα της απόφασης της διοίκησης.*

10 Η αιτήτρια, η οποία, μετά από απόφαση ιατροσυμβουλίου που την εξέτασε, αφυπηρέτησε πρόωρα από την υπηρεσία της για λόγους μόνιμης ανικανότητας για εργασία λόγω της κατάστασης της ψυχικής της υγείας, προσέβαλε με την προσφυγή αυτή την πιο πάνω απόφαση τερματισμού των υπηρεσιών της ως απόφαση που λήφθηκε από αναρμόδιο όργανο, λόγω κατάχρησης εξουσίας, λόγω ανεπαρκούς διερεύνησης των γεγονότων, ελλείψει αιτιολογίας και λανθασμένης κρίσης του ιατροσυμβουλίου.

15 Προς υποστήριξη του τελευταίου δε αυτού ισχυρισμού της η αιτήτρια προσκόμισε ιατρικά πιστοποιητικά από δύο ψυχιάτρους που την είχαν υποβάλει σε θεραπεία οι οποίοι βεβαίωσαν ότι μετά τη θεραπευτική αγωγή η κατάσταση της υγείας της είχε βελτιωθεί σε βαθμό που να έχει καταστεί ικανή για εργασία.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης και όχι στην κρίση της ορθότητας της απόφασης η οποία προσβάλλεται. Η προσαγωγή των ιατρικών πιστοποιητικών αλλοσκοπούσε τον έλεγχο της ορθότητας της επίδικης απόφασης. Το αντικείμενο της προ-

σφυγής συνίσταται στη διαπίστωση του εύλογου της απόφασης, δηλαδή κατά πόσο ήταν λογικά εφικτή μέσα στα πλαίσια των εξουσιών που παρέχονται από το νόμο στο αρμόδιο διοικητικό όργανο. Τα περιθώρια επέμβασης είναι ακόμη στενότερα όταν η προσβαλλόμενη απόφαση εδράζεται στη γνώμη πραγματογνωμόνων. Η τελική προσβαλλόμενη απόφαση συναρτάται άμεσα με τη γνώμη του ιατροσυμβουλίου η οποία και την τεκμηριώνει. Δεν υπάρχει λόγος επέμβασης στο εύρημα του ιατροσυμβουλίου για μόνιμη ανικανότητα για εργασία. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Pitsillides v. Republic (1978) 3 CLR 99.

H & D Health and Diet Food Centre Ltd v. The Republic (1985) 3 CLR 2756.

Health and Diet Centre v. Republic (1986) 3 CLR 1529. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας με την οποία αποφασίστηκε η πρόωξη αφυπηρέτησης της αιτήτριας λόγω της κατάστασης της ψυχικής της υγείας. 20

Γ. Τορναρίτης, Γ. Γεωργίου (Σιόρρος), Μ. Παυλίδης, για την αιτήτρια.

Α. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 25

ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Μετά την διαπίστωση του ιατροσυμβουλίου ότι η αιτήτρια, μέλος της Αστυνομικής Δύναμης, είναι μόνιμα ανίκανη για εργασία λόγω της κατάστασης της ψυχικής της υγείας, αποφασίστηκε η αφυπηρέτησή και κατ' επέκταση ο τερματισμός των υπηρεσιών της, βάσει του άρθρου 6(ε) του περί Συντάξεων Νόμου (ΚΕΦ. 311, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 39/81). 30

Η απόφαση λήφθηκε από τον Υπουργό Οικονομικών μετά από σύσταση του οικείου Υπουργού, του Υπουργού των Εσωτερικών. Μετά την γνωμάτευση του ιατροσυμβουλίου οι αστυνομικές αρχές υπέβαλαν εισήγηση για την πρόωρη αφυπηρέτηση της για λόγους υγείας, η οποία υιοθετήθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών και στη συνέχεια προωθήθηκε ενώπιον του Υπουργού των Οικονομικών, με σύσταση για την αποδοχή της. Η τελική απόφαση, όπως συνάγεται, προήλθε από τον Υπουργό Οικονομικών μετά από συνεννόηση με τον Υπουργό Εσωτερικών, όπως προβλέπει ο νόμος. Η απόφαση προσβάλλεται ως τρωτή για κατάχρηση εξουσίας, ανεπαρκή διερεύνηση των γεγονότων και για έλλειψη αιτιολογίας. Επίσης η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η κρίση του ιατροσυμβουλίου είναι λανθασμένη.

Ο ισχυρισμός ότι η απόφαση λήφθηκε από αναρμόδιο όργανο είναι εντελώς αβάσιμος. Προκύπτει από τα γεγονότα ότι και οι δύο υπουργοί, ο Υπουργός Οικονομικών καθώς και ο οικείος υπουργός, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι επιβάλλεται η αφυπηρέτηση της αιτήτριας. Η προβλεπόμενη από το νόμο συνεννόηση μεταξύ των δύο υπουργών τεκμηριώνεται από την μεταξύ τους αλληλογραφία και θέσεις επί του θέματος.

Οι ενστάσεις της αιτήτριας στην επίδικη απόφαση, όπως αναπτύσσονται και αιτιολογούνται στην αγόρευση του δικηγόρου της επικεντρώνονται στα συμπεράσματα του ιατροσυμβουλίου και την παράλειψη παροχής ευκαιρίας για την αποκατάσταση της υγείας της μέσω θεραπευτικής αγωγής. Ως προς την δυνατότητα αποκατάστασης της υγείας της προσκομίστηκαν ιατρικά πιστοποιητικά από δύο ψυχιάτρους οι οποίοι την υπέβαλαν σε θεραπεία και προέβησαν σε διαπιστώσεις για τα αποτελέσματα της. Και οι δύο βεβαιώνουν τα ευρήματα του ιατροσυμβουλίου αναφορικά με τη φύση της πάθησης της αιτήτριας, προβαίνουν όμως στην διαπίστωση ότι μετά την υποβολή της σε θεραπευτική αγωγή η κατάσταση της υγείας της βελτιώθηκε σε βαθμό που να έχει καταστεί άτομο λειτουργικό και ικανό για εργασία. Με βάση την γνώμη των δύο ιατρών

αμφισβητείται το εύρημα του ιατροσυμβουλίου για μόνιμη ανικανότητα και κατ' επέκταση το κύρος της επίδικης απόφασης που αναντίλεκτα βασίζεται σ' αυτό.

Όπως έχει επανειλημμένα εξηγηθεί η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης και όχι στην κρίση της ορθότητας της απόφασης η οποία προσβάλλεται. Η προσαγωγή των ιατρικών πιστοποιητικών από τους δύο ψυχιάτρους σκοπεί στην αντιπαραβολή των απόψεων των δυο ιατρών με την γνώμη του ιατρικού συμβουλίου με στόχο τον έλεγχο της ορθότητας της επίδικης απόφασης. Αυτό είναι πέραν και έξω από το πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 146. Το αντικείμενο της προσφυγής συνίσταται, όπως και σε κάθε άλλη περίπτωση αναθεωρητικού ελέγχου, στην διαπίστωση του εύλογου της απόφασης, δηλαδή κατά πόσο η απόφαση ήταν λογικά επιτρεπτή μέσα στα πλαίσια των εξουσιών που παρέχονται από τον νόμο στο αρμόδιο διοικητικό όργανο. Μάλιστα όταν η προσβαλλόμενη απόφαση εδράζεται στην γνώμη πραγματογνωμόνων, όπως στην προκείμενη περίπτωση, τα περιθώρια επέμβασης είναι ακόμα στενότερα. Ουσιαστικά εντοπίζονται στην αρτιότητα των στοιχείων στα οποία βασίζεται η γνώμη των ειδικών*.

Στην κρινόμενη υπόθεση η γνώμη του ιατροσυμβουλίου διαμορφώθηκε μετά την εξέταση της αιτήτριας και βασίζεται στα συμπεράσματα που προέκυψαν από αυτή. Η τελική απόφαση συναρτάται άμεσα με την γνώμη του ιατροσυμβουλίου, η οποία και την τεκμηριώνει. Δεν ανευρίσκω κανένα λόγο που να δικαιολογεί επέμβαση με το εύρημα του ιατροσυμβουλίου ότι η ψυχική κατάσταση της αιτήτριας την κατέστησε μόνιμα ανίκανη για εργασία που αποτελεί και το θεμέλιο της επίδικης απόφασης.

*PITSILLIDES v. REPUBLIC (1978) 3 C.L.R. 99, H & D HEALTH AND DIET FOOD CENTRE LTD. v. THE REPUBLIC (1985) 3 C.L.R. 2756 και HEALTH & DIET CENTRE v. REPUBLIC (1986) 3 C.L.R. 1529.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητα της βάσει του άρθρου 146.4 (α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.